କାଶୀ ନାଥ ରାୟ

ବନାମ

ବିହାର ରାଜ୍ୟ

ଏପ୍ରିଲ 18, 1996

[ଏମ୍. ଏମ୍. ପୁଞ୍ଛି ଏବଂ କେ. ଟି. ଥୋମାସ୍, ନ୍ୟାୟାଧୀଶବୃନ୍ଦ]

ନ୍ୟାୟିକ କଠୋରତା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ:

ବରିଷ୍ଠ ନ୍ୟାୟପାଳିକା ସେବାର ନ୍ୟାୟପାଳିକା ଅଧିକାରୀ - ଏକ ଡକାୟତି ମାମଲାରେ ଜାମିନ - ତାଙ୍କ ପୂର୍ବସୂରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଖାରଜ - ସେହି ମାମଲାରେ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାତିଲ - ନ୍ୟାୟିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାରିତ କରାଯାଇଥିବା କଠୋରତା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ - ଆବେଦନରେ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ, ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର କରିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ବିଚାର ପ୍ରକାଶ କରିବା ଏଡାଇ ଦିଆଯାଇଥାନ୍ତା ତଥାପି ଏହା ଏପରି ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭୁଲ କିମ୍ବା ଅସଙ୍ଗତି ନୁହେଁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପାରିତ କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଚୟନ କରିଥିବା ମନ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦିଆଯାଇପାରିବ - ଯେତେବେଳେ ଏପରି ଅକ୍ଷମଣୀୟ ତ୍ରୁଟି ଚିହ୍ନଟ ହୁଏ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସୂଚିତ କରାଯାଏ ସେତେବେଳେ ଯୁକ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ସେହି ତ୍ରୁଟିକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାୟରେ ସଂଶୋଧନ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟତଃ ଆବଶ୍ୟକ - କିନ୍ତୁ କ୍ୱଚିତ୍ ଏକ ଭର୍ତ୍ସନା ଭାବରେ - ତେଣୁ ଏହିପରି ମନ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେବା ଆଇନର ଆଦେଶରୁ ବାହାର କରାଗଲା – ସେବା ଆଇନ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟିକ ସେବା - ନ୍ୟାୟିକ କଠୋରତା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ- ଏହାର ବାଦ ଦେବା ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲୀୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 554/1996 ।

ଫୌଜଦାରୀ ବିବିଧ ସଂଖ୍ୟା 3442/1993ରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 21.5.93 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. ବି. ସାନ୍ୟାଲ, ବ୍ରଜ କେ. ମିଶ୍ର ଏବଂ ଏଜାଜ କେ. ମକବୁଲ ।

କେ.ଏନ୍.ରାୟ ବନାମ ରାଜ୍ୟ

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏଚ. ଏଲ. ଅଗ୍ରୱାଲ ଏବଂ ଏ. କେ. ଝା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରାଗଲା ।

ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଏହା ବିହାର ରାଜ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟିକ ସେବାର ଜଣେ ନ୍ୟାୟିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଆବେଦନ, ଯିଏ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ନ୍ୟାୟିକ ଆଦେଶରେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାରିତ କରାଯାଇଥିବା ମନ୍ତବ୍ୟକୁ ବାଦ କରିବାର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ଷୁବ୍ଧ ।

ଏହି ଆବେଦନକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁଥିବା ବ୍ୟାପକ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଡକାୟତି ମାମଲାର କିଛି ଅଭିଯୁକ୍ତ, ଏକ ସମୟରେ, ଜାମିନ ପାଇଁ ମୁଙ୍ଗେରର ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ବିଜ୍ଞ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଧୀଶ 15.4.1991ରେ ସେମାନଙ୍କର ଜାମିନ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ତିନି ମାସ ପରେ, ଅନୁରୋଧକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେତେବେଳକୁ ଆବେଦନକାରୀ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଭାବରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା ଗ୍ରହଣ କରିସାରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଜାମିନ ପାଇଁ ନିବେଦନ ପୁନର୍ବାର ଏହି ଆଧାରରେ ଦୋହରାଯାଇଥିଲା କାରଣ ତଦନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଅଣାଯାଇଥିବା ଅପରାଧୀଙ୍କ ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ଚିହ୍ନଟ ପ୍ୟାରେଡର ପ୍ରମାଣ, ଯାହା ଏକ ଡକାୟତି ମାମଲାରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣ ଥିଲା, ଅତ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ଦେହଜନକ ଥିଲା କାରଣ ଏଥିରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ସାକ୍ଷୀମାନେ ନିଜେ ଅପରାଧ କରୁଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ନାମ ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁ ସତ୍ୟତାକୁ ଆବେଦନକାରୀ ମାମଲା ଡାଇରୀରୁ ସଠିକ୍ ବୋଲି ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ । ଜାମିନ ପାଇଁ କାରଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥିବାର ଦେଖି, ସେ 17.8.1991 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର କଲେ । ଏହା ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଜାମିନ ବାତିଲ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲା । ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି ସେହି ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରି ଜାମିନ ପାରିତ କରୁଥିବା ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଅତ୍ୟଧିକ ଉତ୍ସାହୀ ଥିଲେ ବୋଲି ମନେ ହେଉଥିଲା, ସେ ତାଙ୍କ ପଥରୁ ବାହାରି ଯାଇ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମାମଲାକୁ ବାସ୍ତବରେ ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲେ, ପ୍ରସଙ୍ଗର ଯୋଗ୍ୟତା ସହିତ ଜଡିତ

ଥିଲେ, ଯେପରି ବିଚାରରେ ବସିଥିଲେ, ଜାମିନ ପ୍ରସଙ୍ଗର ଫଏସଲାରେ ଆଲୋଚନାର ପରିସରକୁ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲେ l ଏହାକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ସେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ :

"ଆଦେଶରୁ ବିଦାୟ ନେବା ସମୟରେ, ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମତ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ଉପରୋକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା, ଏହା ଆଦୌ ସନ୍ଦେହପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ ଯେ ଏହି ଅଧିକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଯଥାର୍ଥ ମାନଦଣ୍ଡକୁ ଏଡ଼ାଇ ଏବଂ ବଜାୟ ନ ରଖି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ/ଅଥବା ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଛନ୍ତି l"ତେଣୁ, ମୁଁ କହିରଖେ ଯେ ମୋର ବିଚାରିତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଏହି ଅଧିକାରୀ, କେ.ଏନ. ରାୟ, ତତ୍କାଳୀନ ଭାରପ୍ରାପ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି, ମୁଙ୍ଗେରଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ନିନ୍ଦା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ, ମୁଁ ବୁଝୁଛି ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସ୍ଥାୟୀ କମିଟି ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ଉପଯୁକ୍ତ ବିଚାରମଞ୍ଚ, ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପ୍ରଶାସନିକ ଅନୁମୋଦନ ଅନୁଯାୟୀ, ତାଙ୍କ ପ୍ରଭୁତ୍ୱଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଭାବରେ ଏହା ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇପାରେ l ଏବଂ ଶେଷରେ ମୁଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛି ଯେ ଏହି ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଫୌଜଦାରୀ ପକ୍ଷର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯିବା ଉଚିତ l

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅପସାରିତ ମନ୍ତବ୍ୟକୁ ବାଦ୍ ଦେବାର ପ୍ରୟାସ, ବିଶେଷ କରି ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ, ଏହି ଆବେଦନକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା l

ଏହି ଦେଶରେ ପ୍ରାପ୍ତ ଫୌଜଦାରୀ ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ପରି, ଜାମିନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସାଧାରଣତଃ ଜାମିନ ମଞ୍ଜୁର କିମ୍ବା ମଞ୍ଜୁର ନକରିବାର ଯଥାର୍ଥତା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଆଦେଶରେ ବିସ୍ତୃତ ଯୁକ୍ତିରେ ଜଡ଼ିତ ହେବା ଠାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରୁହନ୍ତି ଏବଂ ରହିବା ଉଚିତ୍ l କାରଣ, ଏହିପରି ଭାବରେ, "ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତାର ପ୍ରାକ୍ ଧାରଣା" ନୀତି ଆପତ୍ତିରେ ପଡ଼ିଯାଏ; ଏବଂ "ଦୋଷୀ ପ୍ରମାଣିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୋଷୀ ନୁହେଁ" ର ଗଠନମୂଳକ ନୀତି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ, ଯଦିଓ ସମସ୍ତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ସର୍ବଦା ବୁଝିଛନ୍ତି ଯେ ଏପରି ମତାମତ ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନୁହେଁ, ଯାହା ପ୍ରସଙ୍ଗର ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ l ଏଠାରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଦେଖାଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରତିକୂଳ ମନ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଛନ୍ତି କାରଣ ଯୁକ୍ତିରେ ସେ ଜାମିନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଅଭିମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ l ଏହା ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏଡ଼ାଇବା ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ

ଏହା ଏପରି ଏକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭୁଲ କିମ୍ବା ଅନିୟମିତତା ନୁହେଁ ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ପସନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହା ଭୁଲିଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯେ ଆମ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ, ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନ ପରି, ଅପିଲୀୟ ଏବଂ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଏହି ପୂର୍ବ ଧାରଣା ଉପରେ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ଯେ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ କିଛି ମାମଲାର ପରିମାଣରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣରେ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବେ, ଉଭୟ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଏବଂ ସେହି ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିତ କରାଯାଇଛି । ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପାଦାନ ଭାବରେ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ମାନବୀୟ ଉପାଦାନ, କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପରି କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କଠାରୁ ଆଶା କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ; ସେମାନେ ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମଧ୍ୟ ବିବେଚନାଧୀନର ପରିସର ଏବଂ ବିଚାର ପଦ୍ଧତିରେ ନିଜକୁ ପ୍ରଥାଗତ ପଦ୍ଧତିରେ ଜଡ଼ିତ କରି ରଖନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବରିଷ୍ଠ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏପରି କୌଣସି ଅକ୍ଷମଣୀୟ ତ୍ରୁଟି ଚିହ୍ନଟ ହୁଏ କିମ୍ବା ସୂଚିତ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟତଃ ସେହି ତ୍ରୁଟିକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲାରେ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ଢଙ୍ଗରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏବଂ ନ୍ୟାୟପାଳିକାର ସ୍ୱାଧୀନତା ବଜାୟ ରଖି, କାରଣଗତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହାର ରାୟରେ ଏହାର ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇପାରେ, ଯାହା ମୂଳତଃ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ, ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ, ସରଳ କିନ୍ତୁ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଏବଂ ଫଳାଫଳ-ଭିତ୍ତିକ, କିନ୍ତୁ କ୍ୱଚିତ୍ ଏକ ଭର୍ତ୍ସନା ଭାବରେ ହୋଇପାରେ । ପୂର୍ବ-ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ପ୍ରକାରର ତୀବ୍ର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସଂସ୍ଥାଗତ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ସହିତ ମେଳ ଖାଉନାହିଁ । ଜଣେ ବିଚାରପତି ସହିଷ୍ଣୁତାର ସୀମା ବାହାରେ ଏକ ଭୁଲ କିମ୍ବା ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଧାରଣା, ବିଚାରପତି-ଅଧୀନସ୍ଥଙ୍କ ଉପରେ ଦୋଷାରୋପ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଆଧାର ନୁହେଁ, ଯଦି ଅନ୍ୟ କିଛି ଏବଂ ଅସାଧାରଣ ଆଧାର ନଥାଏ ।

ତେଣୁ, ଏତେ ଅବହେଳା ନକରି, ଆମେ ଭାବିବା ଉଚିତ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାବିହୀନ ଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ପୂର୍ବ ଅନୁଚ୍ଛେଦକୁ 28.1.1993 ତାରିଖରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଫୌଜଦାରୀ ବିବିଧ ସଂଖ୍ୟା 12034/1991 ଶୀର୍ଷକ ଲାଲା ପାଣ୍ଡେ ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ 3 ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିବା ଆଦେଶ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ଥିବା ସମସ୍ତ ଆଦେଶରୁ ବ୍ୟତିରେକ କରିଦିଆଯାଇଛି ।

ତେଣୁ ଆମେ ଆଉ କିଛି କହିବାର ଇଚ୍ଛାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରି ଏହି ଉପସଂହାର ନେଉଛୁ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଜି.ଏନ୍. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।